

Mint a szép híves patakra

42. zsoltár

Béza Tódor (Szenci Molnár Albert fordítása)

Claude Goudimel (1505-1572)

Moderato

mf
1. Mint a szép hí - ves pa - tak - ra A szarvas kí - ván - ko - zik,
mf
f
mf
p
Lel - kem úgy ó - hajt U - ram - ra, És Hoz - zá fo - hász - ko - dik.
mf
f
Te - hoz - zád, én Is - te - nem, Szom - jú - ho - zik én lel - kem,
mf
f
mf
p
Vaj - jon szí - ned e - le - i - be' Mi - kor ju - tok, é - lő Is - ten?
mf
p

2. Könnyhullatásim énnékem Kenyerem éjjel-nappal, ∴ Midőn azt kérdik éntőlem: Hol Istened, kit vártál? Ezen lelkem kiontom, És házadat óhajtom, Hol a hívek seregében Örvendek szép éneklésben.

3. Én lelkem, mire csüggedsz el? Mit kesergesz ennyire? ∴ Bízál Istenben, nem hágy el, Kiben örvendek végre, Midőn hozzám orcáját, Nyújtja szabadítását; Ó, én kegyelmes Istenem, Mely igen kesereg lelkem!

4. Mert terólad emlékezem E Jordánnak földéről, ∴: Szent helyedre igyekezem Hermon s Micár hegy mellől. Mélység kiált mélységet, Midőn én fejem felett A sok sebes víz megindul, Mint egy erős hab, megzúdul.

5. Sebessége árvizednek És a nagy zúgó habok ∴: Énrajtam összeütköznek, Mégis hozzád óhajtok; Mert úgy megtartasz nappal, Hogy éjjel vígassággal Dicséretet éneklek Néked, erős őrizőmnek.

6. Mondván: Isten, én kőszálam, Mire felejtessz így el? ∴: Ellenségim vannak rajtam, Gyászbán járok veszéllyel. Mert az ő hamis nyelvek Csontjaimban megsértnek, Mert így bosszantnak ellened: Lássuk, hol vagyon Istened?

7. Én lelkem, mire csüggedsz el? Mit kesergesz ennyire? ∴: Bízál Istenben s nem hágy el, Kiben örvendek végre. Ki nekem szemlátomást Nyújt kedves szabadulást, Nyilván megmutatja nékem, Hogy csak ő az én Istenem.